

„PAMIRŠTŲJŲ RENESANSAS“ | VILNIAUS DAILĖS AKADEMIJOS GRAFIKOS IR TAPYBOS KATEDRŲ III KURSO STUDENTŲ GRUPINĖ DARBŲ PARODA

2024 birželio 29–liepos 31 d.

Dalyviai:

Mantas Janauskas, VDA Tapybos k. III k.

Emilė Krutulytė, VDA Grafikos k. III k.

Eitvydas Žukas, VDA Grafikos k. III k.

Kuratorė: Emilė Krutulytė

Parodos autoriai apmąsto buitinius daiktus. Širdžiai mielus, tačiau neveiksnius rakandus stengiasi įprasminti naujai, leisti jiems atgimti ir įgauti naujas prasmes. Kiekvieno iš menininkų objektais tampa buitiniai, gatvėje užmiršti/pamesti daiktai. Projektu siekiama šiems daiktams įkvėpti naujos gyvasties, grįžti laike ar įprasminti praeitį šiandienos kontekste. Kai kuriais atvejais ir pats sukūrimo procesas sufleruoja atsigręžimą į būtąjį laiką ir įsilieja į „renesansinę“ parodos idėją. Bendras projekto tikslas – ieškoti, kas kuria daiktams/praeities akimirkoms papildomas prasmes, kaip atgimsta „nereikalingų“ daiktų/procesų vertės. Sąsajos tarp parodos autorių ryškėja ne tik tematiškai – juos jungia ir kūriniių atlikimo technikos.

Mantas Janauskas „Šviesos plyšys“

Ekspozicijoje rodoma pinhole technika atlikta fotografijų serija. Pačios pinhole kameros sukonstruotos iš buityje, kasdienybėje randamų medžiagų, tokių kaip kavos skardinės, transportavimui skirtos cilindrinės tūtos, batų dėžės, pašto dėžutė, stiklainiai, siuntinių dėžės, dažų kibiras. Viename iš pristatomų ciklų vaizduojami nebenaudojami, nefunkcionalūs, pasenę, užmiršti daiktai, susiję su provincija, aplinka, kurioje autorius augo. Šiuo projektu siekiama „antram gyvenimui“ prikelti ne tik nereikalingus daiktus, bet ir pačias medžiagas. Menininkas, suvokdamas pagrindinius pinhole ypatumus, eksperimentuoja su plačiomis techninėmis galimybėmis, bei manipuliuoja vaizdu. Ši analoginė technika ypatinga tuo, jog įprasmina atsitiktinumą, leidžia įvykti netikėtiems, dažnai stipriai deformuotiems vaizdams ir sufleruoja netikėtų vaizdų atsiradimą.

Emilė Krutulytė „Užmiršti rakandai“

Ekspozicijoje naudojami objektai yra įveiklinti naujam gyvenimui. Seriją sudaro manipuluoti objektai, tokie kaip surūdijusi šakė ir kastuvas, pamestų sagučių instaliacija, surūdijusios metalinės varžtų tarpinės. Pinholais tapę pašto dėžutė, skardinės, metalinės ir degtukų dėžutės. Kiekvienas objektas turi jį papildančią ofsetinės litografijos kopiją, kuriose matome taip pat pinholais padarytą vaizdą iš užkaborių, sandėliukų, kampų, kuriuose buvo rasti tie užmiršti daiktai (rakandai). Taip autorė stengiasi žiūrovą patalpinti į užmaršties vietą, ten, kur nebenaudojami objektai tūno ir laukia savo lemties... arba šiuo atveju naujo įprasminimo.

Eitvydas Žukas „Lokacijos“

Darbų serija, kuri suteikia prasmę daiktams, kurie (galimai) buvo pamesti. Tai nuolatinis ieškojimas atsitiktinių pamestų objektų ir pastovus mąstymas, kaip jie ten atsidūrė.

Rasdamas daiktą, autorius jį nufotografuoja ir pasižymi koordinatėmis, kurios tampa įprasmingos kaip darbų pavadinimai. Parodoje fotopolimero graviūros atspaudus akomponuoja rasti objektai, levituodami ore, jie pakeičia savo įprastą poziciją ir susimaino vietomis su atspaudais, taip tarsi susijungia dvi paralelinės realybės, kuriose vertė kinta ir kvestionuojamas „šiukšlės“ stereotipas.

“RENAISSANCE OF THE FORGOTTEN” | GROUP EXHIBITION FEATURING VILNIUS ACADEMY OF ARTS 3rd COURSE STUDENTS FROM GRAPHIC ART AND PAINTING DEPARTMENTS

2024 June 29–July 31 d.

Participating arts:

Mantas Janauskas, VAA Painting d. BA3

Emilė Krutulytė, VAA Graphic art d. BA3

Eitvydas Žukas, VAA Graphic art d. BA3

Curator: Emilė Krutulytė

Authors participating in the exhibition rethink the value of forgotten objects, by displaying various household items or pieces lost in the streets of Vilnius. Dear to the heart, but nonfunctional items receive new meanings and are reborn for a new purpose. This project strives to imbue chosen objects with a new life, to go back in time and repurpose the past in today's context. In some cases, even the process of creation prompts to look back at history and blends into the overall Renaissance feeling of the exposition. The artist's main aim is to find what creates additional meanings for these moments of the past, how value can be manipulated and revived by different processes and experiments. Connections between the participants are felt not only thematically, but as well by the methods and techniques they use.

Mantas Janauskas “Dot of light”

The author presents various self-built pinhole cameras and a series of pinhole photographs. Many of the cameras are made from easily found household materials, like coffee cans, cylindrical cardboard holders, shoe boxes, mail boxes, jars, even paint buckets. In one of the presented photo series the main focus is on various nonfunctional, forgotten, old objects from the countryside, the artist's hometown. The goal here is to not only revive objects and traditions for a second life, but to consolidate the analogue process of pinhole as well. The artist understands the distinctive properties of the pinhole image and uses it to his own advantage, experimenting, manipulating and distorting the image. This technique is unique with its possibility to give meaning to chance, supports coincidences and unexpected outcomes.

Emilė Krutulytė “Forgotten artefacts”

Objects in the exposition are given a second chance. This series consists of manipulated items, like a rusty shovel and pitchfork, misplaced button installation, randomly found rusty bolt nuts. Pinhole cameras made from a mail box, cans, metal and match boxes. Every object has accompanying copies of offset lithographs, which show pinhole photographs from various nooks and crannies, places where these objects were forgotten. The artist tries to put the viewer into the object's position, into a place of oblivion, where these items were stuck awaiting their fate... or in this case awaiting new meaning.

Eitvydas Žukas “Locations”

A series of works as a tribute to (most probably) lost things. This project is a constant seeking of random things found on the street and contemplation of their circumstances. How did they get there? When the author has found a suitable object, he photographs it and jots down the coordinates, which later becomes the title. In the exhibition, photopolymer gravure prints are accompanied by the original object, that is levitating in the air. This way the artist while changing the natural and original placement of the object, swaps its place with a print. As if two parallel universes collide, where value (material and emotional) and the stereotype of “trash” is questioned.